

JAN TICHÝ

Původně učitel, pak dělník, „pamáka“ Spotřebního družstva Jednota Nový Bor, krátce i programátor v Lustrech a ZPA. V letech před důchodem psal příručky a nápovědu programu jednoduchého účetnictví.

Píše básně, prózu, dramatizace i publicistiku, zabýval se poválečnou historií Nového Boru.

Narodil se 27. března 1941 v Hradci Králové, kam jeho otce přeložili po Mnichovu z Mostu.

Je prostřední ze tří bratrů. Starší Milan byl herec v Liberci, Teplicích, Chebu a Karlových Varech, mladší Ivan po absolvování průmyslovky zůstal v Mostě.

Po válce se rodina vrátila do Mostu. Otec JUDr. Miloslav T. byl do února 1948 viceprezidentem Krajského soudu v Mostě, potom žil v Liberci a v Praze. Pracoval v úřednických profesích a nakonec jako skladník. Rodiče se v roce 1949 rozvedli, bratři zůstali s matkou Jarmilou T. Ta se podruhé vdala za Edvarda Kupa (původně majitel stáčírny piva a limonád, potom dělník v mosteckém pivovaru). Matka byla učitelka, později i ředitelka školy.

Jan T. maturoval na Jedenáctileté střední škole v Mostě (1958). Chtěl studovat medicínu, ale musel nejdříve odpracovat rok v dělnické profesi ve Stalinových závodech v Záluží u Mostu. Ani po roce nebyl přijat na UK v Praze, s odvoláním neuspěl (opět z kádrových důvodů). V dodatečném přijímacím řízení ho přijali na čtyřletý Pedagogický institut v Ústí n/L (obor matematika – rýsování – výtvarná výchova pro druhý stupeň základní školy; studium dokončil státnicemi v Liberci).

Oženil se roku 1962, manželka Jiřina T. byla také učitelka. Narodili se dva synové, kvůli zdravotním problémům mladšího z nich (astma, bronchitida) se roku 1969 přestěhovali do Lipové u Šluknova. Tam se narodila dcera a třetí syn. S přerušením vojenské základní služby učil Jan T. jedenáct let na základních školách v Mostě a ve Šluknovském výběžku. Ve vrcholícím období „normalizace“ ze školství odešel. Půl roku pracoval jako pomocný dělník a od ledna 1977 dalších jedenáct let působil jako referent PaM (práce a mzdy) v SD Jednota v Novém Boru. Pak krátce pracoval v Lustrech v Kamenickém Šenově a v ZPA Nový Bor. V posledních letech před odchodem do důchodu (2002) psal uživatelské příručky k programu účetnictví v synově firmě Tichý & spol.

Všichni tři synové studovali na fakultě Mat-fyz UK Praha (nejmladší studium nedokončil) a pracují jako programátoři. Dcera vystudovala medicínu. Má osm vnoučat.

Jan T. se zajímá o společenské vědy (psychologie, sociologie, politologie) a kulturu (literatura, filmový klub, divadlo, hudba, piano, kdysi i saxofon a zobcová flétna).

V mládí přispíval do studentského časopisu nebo do sborníků poezie, před rokem 1968 byl zván do rozhlasového Mikrofóra. Potom možnost publikování na dlouhá léta ztratil.

Až před koncem osmdesátých let napsal několik dramatizací. Pod pseudonymem v autorské dvojici vydal dvě kovbojky (1990, 1992). Povídka Chodí Smrtka okolo byla oceněna v soutěži Literárního klubu K 89 (1995), Texty pro staříky ocenila Literární Vysočina (2008).

Vydané knížky: Succubus aneb Pošetilý případ sestry Kláry (podle Balzakovy novely, DILIA 1991), Opuštěná do nebe (autobiografické retro z vojenského prostředí o lásce a smrti, Akropolis 2004), Třicet dva hodin mezi psem a vlkem (novela inspirovaná skutečnými událostmi divokého odsunu v červnu 1945, Akropolis 2007; dramatizace Činoherního studia v Ústí n/L 2010), Bonboniéra (celoživotní bilance, mozaika povídek, básní, článků, úvah, deníků, dopisů i autentických kádrových materiálů, Voda na mlýn 2021).